

De Tayberry

De tayberry behoort tot dezelfde familie als de frambozen. Het is een kruising tussen de framboos en de braam.

De tayberry is van nature een plant met lange slappe takken. Dat betekent dat tijdens de kweek van de takken er een voorziening moet zijn waarlangs de scheuten geleid kunnen worden. Het is een leiplant en geen klimplant. Een klimplant heeft de voorzieningen, zoals hechtwortels of zuignapjes, zelf waardoor hij zelfhechtend is. Voorbeelden zijn o.a Klimop, Clematis of onze snij- en staakbonen.

De tayberry is een erg productieve, bladverliezende plant. In mei verschijnen de wit tot roze bloemen. Grote kans dat daardoor de bloemen tijdens de nachtvorsten niet zullen bevriezen. De vruchten zijn langwerpig, vrij groot, sappig en zoetzuur van smaak.. Oogstbaar eind juli en augustus. De tayberry houdt wel van een zonnige standplaats. Hij houdt niet van veel regen. De vrucht wordt dan vlug snotterig.

Het enige nadeel van deze plant, vind ik, is dat de stengel tot en met het vruchtbeginsel bezet is met korte maar wel vinnige stekeltjes. Lastig met het aanbinden van nieuwe scheuten of het oogsten van de vruchten.

Tijdens de pluk zullen ook de nieuwe scheuten verschijnen waaraan in het volgende seizoen de nieuwe vruchten zullen komen. Deze kunnen, met mooi warm weer, wel zo'n 10 cm per dag groeien. Uiteindelijk kunnen ze een lengte bereiken van ca 4 tot 5 meter. Scheuten die de grond bereiken zullen heel gemakkelijk nieuwe wortels maken, waardoor er een nieuwe plant ontstaat die zelfstandig verder kan.

Nieuwe scheuten dienen op een regelmatige afstand vastgemaakt te worden.

Pas op: ze knikken heel vlug. Daardoor zullen die zijknoppen geprikkeld worden om te gaan groeien en ontstaat er een warboel aan nieuwe scheuten.

Na de oogst mogen de scheuten waarop de vruchtdracht heeft plaats gevonden tot aan de grond worden weggeknipt. Nieuwe scheuten, waaraan in het nieuwe seizoen de vruchten zullen groeien, kunnen dan op hun definitieve plek worden vastgezet.

Wie de stekeligheden van de plant geen bezwaar vindt en de kwetsbaarheid van de regen voor lief neemt heeft aan deze plant, die ook erg ziektevrij is, veel plezier.

Men kan van de vrucht heerlijke frisse jams maken.

Sjaak Jakobs